

ROZSTĘPNY (1) ai

rozstępny, [rostępny].

o jasne.

sg f N rozstępną. ◇ [A rostepną. ◇ n L rostepnym.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Rozdzielony na części:

a. [Który się rozsunał na boki (o wojsku): Niemniéy téz y ktemu Eneasz ząbiegáiąc wżędy ítroniącemu krzywemi zakołami przeciwko náciera A po rostepnym woysku [*disiecta per agmina* XII 482] głósem nań doćiera. *VergKoch* 358.]

b. Pęknięty, rozdzielony na dwie części:

Wyrażenie: »ziemia rozstepna« = *chasmaticus motus terrae* Cn: Boday zdraycę kądżęgo zła śmierć nie minęła/ Aby go ziemiá żywo rozstepna połknęła. *KochPs* 81.

[Przen: Rozwarty: Iuż teraz [*lew*] gnuśny leży ítrapiony/ [...] Wízákże páłzczękę ma íwą rostepną/ Ale iuż ítárość zás nie przystepną *KmitaŁów* D2.]

Synonimy: *rostepiony, rozeszły.*

MN